

[سرمهقاله]

توجه قرار گیرد. افزایش مهارت‌های تحصیلی و تخصصی و نیز توان علمی دانشجو بر اساس اهداف برنامه‌های توسعه کشور، ضمن ایجاد توقع و احساس استقلال؛ با توجه به نبوغ و استعداد دانشجویان جوان دکتری می‌تواند برخی ناسازگاری‌ها با سایر سیاست‌های جاری حوزه آموزش عالی کشور را پذید آورد. از جمله محدودیت‌های جذب چنین دانش آموختگان و احیاناً کسب فرصت‌های شغلی غیرمرتبط، که مناسبی با جایگاه و شان یک دانش آموخته دکتری ندارد، می‌تواند موجبات برخی ناهنجاری‌های اجتماعی و فرهنگی را برای آنان رقم بزند. با توجه به محدودیت، فرصت‌های شغلی آموزشی و نیز ماهیت بنیادی علوم ریاضی، می‌توان با همکاری سایر وزارت‌خانه‌ها، مراکز تحقیقاتی مناسبی ایجاد تا دانش آموختگان این دوره‌ها به دور از هر گونه امور پر درد سر آموزشی، به امر تحقیق در حوزه‌های ناشناخته ریاضیات و نیز تحقیقات بین‌رشته‌ای پیشگیراند. به خصوص از آن جایی که بسیاری از حوزه‌های فعالیت‌های اجتماعی و صنعتی کشور نظیر مخابرات، حمل و نقل، اقتصاد، صنعت نفت، صنایع دفاعی، علوم پزشکی و ... برای پیشبرد تحقیقات خود نیازمند ریاضیات پیشرفت‌ه و بدیع هستند، مراکز تحقیقاتی فوق می‌توانند نقش و مشارکتی جدی، در به انجام رساندن پروژه‌هایی از این نوع ایفا نمایند.

شیوه‌گزینش دانشجو برای مقطع دکتری در آزمون نیمه‌تم مرکز و عدم ارزیابی صحیح آموخته‌های علمی متقاضیان، یکی دیگر از کاستی‌هایی است که هنوز به طور کامل شناسایی نشده و بایستی نسبت به رفع آن اقدام نمود. در سیاست‌های جاری گسترش دوره‌های دکتری، به موضوع توسعه هماهنگ و متوازن مراکز آموزشی و پژوهشی نیز توجهی جدی نشده است. این کاستی می‌تواند خدمات جدی به کل فعالیت‌های علمی کشور وارد آورد. واقعیت این است که برخی مراکز آموزشی کشور، به تازگی اقدام به تأسیس دوره‌های دکتری نموده‌اند که در زمینه تربیت دانشجویان دکتری تجربه کمتری دارند. تجربه نشان داده است که دانشجویان زیبدۀ کمتری، این گونه مراکز را برای ادامه تحصیل خود انتخاب می‌کنند و عدم حمایت وزارت متبوع از این گونه مراکز، ممکن است سبب عدم یکنواختی کیفیت دانش آموختگان این مراکز با سایر مراکز آموزش عالی کشور گردد. لذا لازم است حمایت‌های بیشتری از این گونه مراکز صورت پذیرد تا از این رهگذر، توسعه ریاضیات در تمامی دانشگاه‌های کشور به صورتی هماهنگ و با نزدیکی متوازن انجام پذیرد. وقت آن است که گزارشی مبسوط و آماری از وضعیت دانش آموختگان دکتری رشته ریاضی در دانشگاه‌های مختلف کشور و کسب فرصت‌های شغلی توسط آنان پس از ۲۵ سال تهیه و در معرض نقد قرار گیرد.

محمود هادیزاده‌بزدی
دانشگاه صنعتی خواجه نصیر طوسی

سخن نخست: انجمن ریاضی ایران در سایه همت و پشتکار پیش‌کسوتان و تجربه‌های ارزشمند آنان، پس از ۴۰ سال فعالیت به جایگاه مناسب و شایسته‌ای در جامعه علمی کشور ارتقا یافته است. بدون شک مناسبات متکث، متنوع و پرشتاب جهانی و توسعه فناوری‌های نوین، متولیان انجمن را ملزم به گسترش حوزه نفوذ و تغییر نوع نگاه به نقش و جایگاه علوم ریاضی، به عنوان مبنای امر تحقیقات و فناوری از طریق بسط و توسعه فعالیت‌های اجرایی وا می‌دارد. پیشبرد فعالیت‌های انجمن و پیشرفت به سوی اهداف تعیین شده در گرو گسترش حوزه اجرایی و فعالیت و تعامل همه دست‌اندرکاران به خصوص نیروهای جوان و کارآمد جامعه علمی کشور است. شایسته است نیروهای خلاق با ایده‌های نو، ضمن کسب تجربه از بزرگان و پیشکسوتان، به فعالیت در امور اجرایی از اهمیت و ضرورت اتخاذ چنین رویکردی، بازنگری در برخی ایده‌ها و سیاست‌ها و جهت‌گیری و هدایت بهینه فعالیت‌ها و اهداف انجمن، باید به عنوان یک نیاز بین‌الین مدنظر قرار گرفته و در قالب برنامه‌ای توسط کاندیداهای جدید مقاضی عضویت در شورای اجرایی، مورد توجه و تأکید قرار گیرد.

سخن دوم: پیش از ۲۵ سال از تأسیس دوره‌های دکتری ریاضی در داخل کشور می‌گذرد. اکثر دانش آموختگان این دوره‌ها هم‌اکنون در دانشگاه‌های کشور به صورتی جدی و مؤثّر به امر آموزش و پژوهش مشغول هستند و در توسعه آموزش عالی کشور نقش مهمی را ایفا می‌نمایند. آثار مشارکت ایشان در بسط و گسترش دانش ریاضی به صورتی آشکار، قابل رویت است. دهه ۸۰، تحولی کیفی در شیوه تربیت نیروهای متخصص ریاضی با خود به همراه آورد. سطح کیفی مقالات، جنبه‌های نوآوری آن‌ها و شیوه‌های تحقیق، بسیار بهتر از دهه گذشته گردیده است. این موقوفیت‌ها بیش از پیش موجب تقویت بنیان علمی کشور شده و به مراتب بر توانایی‌های تربیت ریاضی دانانی در سطح عالی تر افزوده است به طوری که دانش آموختگان این دوره‌ها توانسته‌اند با تغییرات محیطی و حوزه‌های فعال تحقیقاتی، آموخته‌های خود را تطبیق دهند و به دنبال تجربیات تازه و کسب نتایج بدیع در حوزه‌های جدید علوم بنیادی باشند. با گسترش توان آموزشی و پژوهشی کشور، یکی از سیاست‌های وزارت متبوع در سالیان اخیر، افزایش ظرفیت دانشجویان تحصیلات تکمیلی به خصوص دانشجویان دکتری و پاسخ‌گویی به افزایش تقاضا برای ادامه تحصیل بوده است. بدیهی است که ایجاد فرصت‌های شغلی در خورشان این دانش آموختگان نیز در کنار این سیاست‌گذاری بایستی مورد